

सच्चा प्रियतमाको निशानी

आज बाबा कहाँ आउनु भएको छ र कोसँग मिल्न आउनु भएको छ, थाहा छ? कुनचाहिँ रूपमा विशेष मिल्न आउनु भएको छ? जस्तो बाबाको रूप त्यस्तै बच्चाको रूप। आज कुन रूपमा बाबा मिल्न आउनु भएको छ, जान्दछौ? मानिसहरूले जुन गल्ती गरिदिएका छन्— परमात्माका अनेक रूप छन्, यो गलत हो वा सही हो? यस समय बाबा अनेक सम्बन्धहरूले अनेक रूपबाट मिल्नुहुन्छ। त्यसैले एकको अनेक रूप, सम्बन्धको आधारमा वा कर्तव्यको आधारमा प्राक्टिकलमा छ नि। त्यसैले भक्तहरू पनि सही छन् नि। आज कुन रूपमा बाबा मिल्न आउनु भएको छ र कहाँ मिलिरहनु भएको छ? आजको मुरलीमा (बिहान) ती सम्बन्ध सुन्यौ होइन? त्यसोभए बाबा को हुनुभयो र तिमी को भयौ? आज रूहानी प्रियतम रूहानी प्रियतमाहरूसँग मिलन मनाउन आउनु भएको छ। कहाँ मिल्न आउनु भएको छ? सबैभन्दा मिल्नको लागि प्रिय स्थान कुनचाहिँ हो? रूहानी प्रियतम तिमी प्रियतमाहरूलाई आदि समयमा कहाँ लिएर जानुहुन्थ्यो— याद छ नि? (सागरमा) त्यसैले आज पनि सर्व खजाना र गुणहरूले सम्पन्न, सागरको किनारामा, साथै उच्च स्थितिको पहाडमा, शीतलताको चाँदनीमा रूहानी प्रियतम, रूहानी प्रियतमाहरूसँग मिलिरहनु भएको छ। सागर हो सम्पन्नताको र पहाड हो उच्च स्थितिको। सदा शीतल स्वरूप हो चाँदनी। तीनै साथमा छन्। आज रूहानी प्रियतमाहरूलाई देखेर रूहानी प्रियतम हर्षित भइरहनु भएको छ र कुनचाहिँ गीत गाइरहनु भएको छ? (हरेकले आ-आफ्नो गीत सुनाइरहेका छन्) त्यसो त एउटै मात्र गीत सुन्न सकिन्छ तर बाबा सबैको गीत सुन्न सक्नुहुन्छ। प्रियतमाहरूले आफ्नो गीत गाइरहेका छन् र प्रियतमले गीतको जवाफ दिइरहनु भएको छ। जति पनि गीत गाऊ, सबै ठीक छन्। हरेकको स्नेहको बोली बाबा स्नेह पूर्वक सुन्नुहुन्छ। प्रियतमाहरूले प्रियतमलाई याद गर्न सहज छ नि? सहज र निरन्तर यादको सम्बन्ध र स्वरूप यो रूहानी प्रियतमा र प्रियतमको हो। याद गर्नु पर्दैन, बरू याद बिर्सन सकिँदैन।

आज हरेक प्रियतमाको स्नेहलाई हेर्दा के देख्नुभयो? प्रियतमा अनेक र प्रियतम एक। तर अनेकको अनुभवले यही भन्छ— मेरो प्रियतम। किनकि स्नेहको सागर रूहानी प्रियतम हुनुहुन्छ! सागर बेहद छ, त्यसैले जति पनि, भने जति स्नेह लिऊन् फेरि पनि सागर अखुट र सम्पन्न छ। त्यसैले मलाई कम, उसलाई बढी यो कुरा छैन। लिनेले जति लिऊन्। स्नेहको भण्डार भरपुर छ। लिनेवाला लिनमा नम्बरवार हुन पुग्छन् तर दिनेले सबैलाई नम्बरवन दिनुहुन्छ। लिनेहरू समाहित गर्नमा नम्बरवार हुन्छन्। प्यार गर्न सबैलाई आउँछ तर सम्बन्ध निभाउन नम्बर हुन जान्छ। “मेरो प्रियतम” सबैले भन्छौ तर मेरो भने तापनि के गछौ? जान्दछौ के गछौ? आज त रूहरिहान गर्न आएको हो, मुरली चलाउन होइन। अनि भन के गछौ? मेरो पनि भन्छौ तर कहिलेकाहीं कतै चक्कर पनि लगाएर आउँछौ। फेरि चक्कर लगाएपछि थाक्छौ अनि फेरि भन्छौ— “मेरो प्रियतम ”। कति प्रियतमाहरूले त नाज (बडप्पन) पनि धेरै गर्छन्। के नाज गर्छन्? (दिदी-दादीलाई) नाज त साकारमा तिम्नो अगाडि पनि धेरै गर्छन् नि। यति धेरै नाज देखाउँछन्— मैले त यस्तो गर्छु, म त यसरी चल्छु, तपाईंको काम हो मलाई बदल्ने। म त यस्तै नै छु। बाबाको कुरा बाबालाई नै सुनाउने नाज गर्छन्। एउटा बोली त राम्रोसँग याद गर्छन्— “जे हुँ, जस्तो हुँ, हजुरको हुँ”। प्रियतम पनि भन्नुहुन्छ— हौ त मेरो नै तर जोडी पनि ठीक बन न! यदि समान जोडी हुँदैन भने दृश्य हेर्नेहरूले के भन्छन्? प्रियतम सजी-

सजाऊ र प्रियतमा विना शृंगारको, शोभा दिन्छ? त्यसैले तिमी आफैं नै विचार गर— उहाँको चम्किलो ड्रेस र प्रियतमाको कालो ड्रेस वा दाग लागेको ड्रेस। के यस्तो राम्रो लाग्छ? के सम्झन्छौ? फेरि के भन्छौ? हाम्रो दागलाई मेटाउने त हजुरको काम हो। तर जब प्रियतमले ड्रेस नै परिवर्तन गरिदिनुहुन्छ भने त्यो किन लगाउँदैनौ! दाग मेटाउन पनि समय किन गुमाउने! प्रियतमको बन्नु अर्थात् सबैमा परिवर्तन हुनु। तब पुरानो कालो, अनेक दागहरू भएका ड्रेसको स्मृति किन ल्याउँछौ अर्थात् बारम्बार धारण किन गर्छौ? चम्किलो ड्रेस र शृंगारधारी बनेर प्रियतमको साथमा चम्किलो दुनियाँमा किन बस्दैनौ! वहाँ कुनै दाग लाग्नै सक्दैन।

त्यसैले हे प्रियतमाहरू! सदा प्रियतम समान सम्पन्न र सदा चम्किलो स्वरूपमा अर्थात् सम्पूर्ण स्वरूपमा स्थित होऊ। प्रियतमले अरू पनि एक कुरा मेहनत गर्नु पर्छ। थाहा छ कुनचाहिँ कुरामा मेहनत गर्नु पर्छ? त्यो पनि रमणिक कुरा छ। जुन प्रतिज्ञा छ प्रियतमको प्रियतमाहरू सँग— “साथ लिएर जानेछु”। त्यसोभए के गर्छौ? प्रियतम हुनुहुन्छ धेरै हल्का र प्रियतमा यति भारी बनिदिन्छन्, जुन प्रियतमलाई लिएर जानको लागि मेहनत गर्नु पर्छ। के यस्तो जोडी पनि राम्रो लाग्छ? प्रियतम भन्छन् हल्का बन। के गर्छन्? हल्का हुने साधन जुन एक्सरसाइज हो, त्यो गर्दैनन्। त्यसैले हल्का कसरी बन्ने? रूहानी एक्सरसाइज त जान्दछौ हैन! भर्खरै निराकारी, भर्खरै अव्यक्त फरिश्ता, भर्खरै साकारी कर्मयोगी। भर्खरै विश्व सेवाधारी। सेकेन्डमा स्वरूप बनिहाल्नु— यो हो रूहानी एक्सरसाइज। तर कुनचाहिँ बोझ आफू माथि राख्छन्? वेस्टको वेट धेरै छ त्यसैले हल्का हुन सक्दैनन्। कोही समयको वेस्टको वेटमा छन्, कोही संकल्पहरूको र कोही शक्तिहरूको वेस्ट गर्छन्। कोही सम्बन्ध र सम्पर्क वेस्ट अर्थात् व्यर्थ गर्छन्। यस्ता भिन्न-भिन्न प्रकारको वेट बढ्नाका कारण प्रियतम समान डबल लाइट बन्न सक्दैनन्। सच्चा प्रियतमाको निशानी हो— “प्रियतम समान” अर्थात् प्रियतम जो हुनुहुन्छ, जस्तो हुनुहुन्छ, त्यस्तै समान बन्नु। त्यसैले सबै को हौ? प्रियतमा त हौ नै तर प्रियतम समान प्रियतमा हौ? समानताले नै समीपता ल्याउँछ! समानता छैन भने समीप पनि हुन सक्दैनौ। गायन पनि गर्छन्— १६ हजार पटरानीहरू थिए। १६ हजारमा पनि नम्बर त होला नि! एक प्रियतमका यतिका प्रियतमा देखाएका छन् तर अर्थ बुझ्दैनन्। रूहानियतलाई बिर्सका छन्। त्यसैले आज रूहानी प्रियतम, प्रियतमाहरूलाई भन्नुहुन्छ— “समान बन” अर्थात् समीप बन। अच्छा।

चाँदनीमा बसेका छौ नि? शीतल स्वरूपमा रहनु अर्थात् चाँदनीमा बस्नु। सदा नै चाँदनी रातमा बस। चाँदनी रातमा ड्रेस पनि स्वतः चम्किलो देखिन्छ। जहाँ हेर्न्यो, वहाँ चम्किरहेको देख्नेछौ। सदा सागरको किनारामा बस अर्थात् सदा सागर समान सम्पन्न स्थितिमा स्थित होऊ। बुझ्यौ कहाँ रहनु छ? प्रियतमलाई यही किनारा प्रिय छ। अच्छा।

सदा प्रियतम समान, साथमा साथ, हातमा हात अर्थात् स्नेही र सहयोगी, साथ अर्थात् स्नेह, हात अर्थात् सहयोग— यस्तो मेरो त एक प्रियतम दोस्रो न कोही, यस्तो स्थितिमा सदा सहज रहने, यस्ता सच्चा प्रियतमाहरूलाई रूहानी प्रियतमको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

आज दिल्ली र गुजरात आएका छन्। दिल्लीले यो त सम्झिदैनौ— हाम्रो पासमा यमुनाको किनारा छ, सागर त छैन। संगममा सागर छ र भविष्यमा नदीको किनारा हुन्छ। संगममा खेल पनि सागरको किनारामा छ नि।

त्यसैले संगममा छ सागरको किनारा र भविष्यमा हुन्छ जमुनाको किनारा। त्यसैले दिल्ली र गुजरातको के सम्बन्ध छ? दिल्ली हो जमुनाको किनारा र गुजरात हो गर्भा नाँच गर्नेवाला। किनारामा रास प्रख्यात छ नि, जमुना किनारामा। त्यसैले दिल्ली र गुजरात दुवै आएका छन्। अच्छा— विदेशी पनि आएका छन्। विदेशीले जसरी अहिले निमन्त्रणा दिन्छन् नि, आउनुहोस् चक्कर लगाउन भनेर। दिदी आउनुहोस्, दादी आउनुहोस्, फलानो आउनुहोस्। जसरी अहिले चक्कर लगाउन जान्छौ— छोटो समयको लागि, त्यस्तै भविष्यमा पनि चक्कर लगाउन जानेछौ। सेकेन्डमा पुग्छौ। समय लाग्दैन किनकि एक्सीडेन्ट हुँदैन त्यसैले स्पीडको कुनै लिमिटको आवश्यकता रहँदैन। एकै दिनमा सारा चक्कर लगाउन सक्छौ। सारा विश्व एक दिनमा घुम्न सक्छौ। यो आणविक उर्जा तिम्पो काममा आउनेछ। रिफाइन गर्नमा लागेका छन् नि। त्यसले तिमीहरूलाई कुनै दुःख दिँदैन। सबैभन्दा धेरै सेवा कुनचाहिँ तत्त्वले गर्नेछ? सूर्य। सूर्यको किरणले भिन्न-भिन्न प्रकारको कमाल देखाउनेछ। यो सबै तिम्पो लागि तयारी भइरहेका छन्। ग्याँस बाल्ने, कोइला बाल्ने, दाउरा बाल्ने कुनै आवश्यकता रहँदैन। सबैबाट छुट्नेछौ। अच्छा— धेरै लीला देख्दै जानेछौ। उनीहरूले मेहनत गर्छन् र फल तिमीले खान्छौ। फेरि यी तार आदि लगाउने पनि मेहनत गर्नु पर्दैन। विना मेहनतको नेचुरल नेचरद्वारा नेचुरल प्राप्ति हुनेछ। तर यसको लागि, नेचरको सुख लिनको लागि आफ्नो नेचुरल नेचर बनाऊ, तब नेचरद्वारा सर्व सुखहरूलाई प्राप्त गर्न सक्छौ। नेचुरल नेचर अर्थात् अनादि संस्कार। सुन्दाखेरि नै राम्रो लाग्छ भने जब प्रारब्धमा हुन्छौ त्यतिबेला कति राम्रो लाग्ला! जसरी यहाँ पंछी उड्छन्, त्यस्तै वहाँ विमान उड्नेछन्। कति होलान्? जस्तो यहाँ पंछीहरूको संगठन लाइनमा जान्छन्, त्यस्तै विमानहरूको संगठन जानेछ। यस्तो होइन एउटा जाँदा अर्को जान सक्दैन। यस्तो भिन्न-भिन्न डिजाइनमा जानेछन्। राज्य परिवार आफ्नो डिजाइनमा जानेछन्, धनवान आफ्नो डिजाइनमा जानेछन्। जहाँ चाहन्छौ उतार। अहिले प्रकृतिजित बन्यौ भने प्रकृति दासी बन्नेछ। अहिले प्रकृतिजित कम भएमा प्रकृति दासी पनि कम हुन्छ! बुझ्यौ? अच्छा।

मधुबन निवासीहरूसँग:-

मधुबन निवासी को हुन्? मधुबन निवासीहरूलाई कुनचाहिँ टाइल दिऊँ? नयाँ कुनै टाइल सुनाऊ? यस समय कुनचाहिँ चीज मधुबनमा लगाएका छौ? फोटोकपी मेशिन लगाएका छौ होइन? त्यसैले मधुबन निवासी फोटो कपी हौ। जस्तो बाबा त्यस्तै बच्चा। त्यो मेशीनमा हुबहु हुन्छ नि। मेशीनको यही विशेषता छ, जुन अलिकति पनि फरक आउँदैन। त्यसैले मधुबन निवासी फोटोकपी हौ। मधुबन हो मेशीन र मधुबन निवासी हौ फोटो। त्यसैले तिम्पो हर कर्मले विधाताको कर्म रेखाहरू बताउँछ। कर्मद्वारा नै भाग्यको रेखा कोछौ, त्यसैले तिमीहरू सबैको हर कर्म श्रेष्ठ भाग्यको कर्मको रेखा कोर्नेवाला होस्। जसरी बापदादाको हर कर्म स्वप्रति र अनेकौँप्रति भाग्यको रेखा कोर्नेवाला रह्यो, त्यस्तै बाबा समान। मधुबनमा यतिका साधन, यतिका सहयोग, यतिका श्रेष्ठ संग प्राप्त छ, अप्राप्त छैन कुनै वस्तु... मधुबनको भण्डारमा। त्यसैले सर्व प्राप्तिवान के हुने भयो? सम्पूर्ण भयो नि। कुनचाहिँ कुराको कमी छ? यदि कमी छ भने स्वको धारणाको। मधुबनवालाको सदा एक निजी संस्कार इमर्ज रूपमा हुनु पर्छ। त्यो कुनचाहिँ, कर्ममा सफलता पाउनको लागि ब्रह्मा बाबाको निजी संस्कार कुनचाहिँ थियो, जुन तिमीहरू सबैको पनि त्यही संस्कार होस्? “हुन्छ

हजुर” को साथ-साथै “पहिला हजुर”, “पहिला म” होइन, पहिला हजुर। जस्तो ब्रह्मा बाबाले पहिला जगतअम्बालाई गर्नुभयो नि। कुनै पनि स्थानमा पहिला बच्चा, हर कुरामा बच्चाहरूलाई आफूभन्दा अगाडि राखे। जगतअम्बालाई आफ्नो अगाडि राखे। “पहिला हजुर” वाला नै “हुन्छ हजुर” गर्न सक्छ त्यसैले मुख्य कुरा हो “पहिला हजुर” तर शुभ भावनाले। भन्ने मात्र होइन, शुभ चिन्तक भावना पनि होस्। शुभ भावना र श्रेष्ठ कामनाको आधारमा ‘पहिला हजुर’ गर्नेवाला स्वयं नै पहिलो बन्न जान्छ। पहिला हजुर भन्नु नै पहिलो नम्बर हुनु हो। जसरी बाबाले जगदम्बालाई अगाडि राखे, बच्चाहरूलाई अगाडि बढाए तर फेरि पनि नम्बरवन गए नि। यसमा कुनै स्वार्थ राखेनन्, निःस्वार्थ। “पहिला हजुर” भने, गरेर देखाए। त्यस्तै पहिला हजुरको पाठ पक्का होस्। उसले गन्यो अर्थात् मैले गरें। यसले किन गन्यो, मैले नै गरूँ, मैले किन नगर्ने, मैले गर्न सकिदैन र! यो भाव होइन। उसले गरे पनि बाबाको सेवा, मैले गरें पनि बाबाको सेवा। यहाँ कसैको आ-आफ्नो धन्दा त छैन नि। एकै बाबाको धन्दा हो। ईश्वरीय सेवामा छौ। लेख्दछौ पनि— ईश्वरीय सेवा, मेरो सेवा त लेख्दैनौ नि। जसरी बाबा एक हुनुहुन्छ, सेवा पनि एक छ, त्यस्तै यसले गन्यो, मैले गरें त्यो पनि एक। जसले जति गर्छ उसलाई अझ अगाडि बढाऊ। म अगाडि बढूँ, होइन। अरूलाई अगाडि बढाएर अगाडि बढ। सबैलाई साथ लिएर जानु छ नि। बाबाको साथ सबै जानेछन् अर्थात् आपसमा पनि साथ-साथ हुन्छौ नि। जब यही भावना हरेकमा आउँछ तब ब्रह्मा बाबाको फोटो कपी हुन्छौ।

मधुवन निवासीहरूलाई देखे अर्थात् ब्रह्मालाई देखे किनकि कपी त उही हो नि। फेरि यस्तो कसैले भन्ने छैन— मैले ब्रह्मा बाबालाई देखेको छैन। तिम्रो कर्म, तिम्रो स्थितिले ब्रह्मा बाबालाई स्पष्ट देखाओस्। यो हो मधुवन निवासीहरूको विशेषता किनकि मधुवन निवासीहरूलाई सबैले अनुसरण गर्छन्। त्यसैले मधुवनवाला एक-एक मास्टर ब्रह्मा हौ। अब हेर ब्रह्मा बाबाको फोटो जसलाई दिए पनि प्यारले सम्हालेर राख्छन्, सबैभन्दा उत्तम उपहार यसैलाई मान्छन्। त्यसैले तिमीहरू सबै पनि ब्रह्मा बाबाको फोटो बन। ब्रह्मा बाबा समान भयौ भने तिमी पनि अमूल्य उपहार हुनेछौ।

वरदान:- दिलको तपस्याद्वारा सन्तुष्टताको सर्टीफिकेट प्राप्त गर्ने सर्वको आशीर्वादको अधिकारी भव

तपस्याको चार्टमा आफूलाई सर्टीफिकेट दिनेवाला धेरै छन् तर सर्वको सन्तुष्टताको सर्टीफिकेट तब प्राप्त हुन्छ, जब दिलको तपस्या हुन्छ, सबैप्रति दिलको प्यार हुन्छ, निमित्त भाव र शुभ भाव हुन्छ। यस्ता बच्चा सबैको आशीर्वादको अधिकारी बन्छन्। कमसे कम ९५ प्रतिशत आत्माहरूले सन्तुष्टताको सर्टीफिकेट दिऊन्। सबैको मुखबाट यही निस्कियोस्— यो नम्बरवन हो। जसरी सबैको दिलबाट आशीर्वादको सर्टीफिकेट प्राप्त गर्नेवाला नै बाबा समान बन्छ।

स्लोगन:- समयलाई अमूल्य सम्झेर सफल गन्यौ भने समयमा धोखा खाँदैनौ।